

Neviim (prophètes) - Livre des Rois I

Chapter 13

- 13,1 והנה איש האלהים, בא מיהודה בדבר יהוה--אל-בית-אל; וירבעם עמד על-המזבח, להקטיר.
- 13,2 ויקרא על-המזבח, בדבר יהוה, ויאמר מזבח מזבח, כה אמר יהוה: הנה-בן נולד לבית-דוד, יאשיהו שמו, ונבח עליך את-כהני הבמות המקטרים עליך, ועצמות אדם ישרפו עליך.
- 13,3 ונתן ביום ההוא מופת, לאמר, זה המופת, אשר דבר יהוה: הנה המזבח וקרעו, ונשפך הדשן אשר-עליו.
- 13,4 ויהי כשמע המלך את-דבר איש-האלהים, אשר קרא על-המזבח בבית-אל, וישלח וירבעם את-ידו מעל המזבח, לאמר תפשהו; ותיבש ידו אשר שלח עליו, ולא יכל להשיבה אליו.
- 13,5 והמזבח וקרעו, וישפך הדשן מן-המזבח: כמופת, אשר נתן איש האלהים--בדבר יהוה.
- 13,6 וען המלך ויאמר אל-איש האלהים, חל-בא את-פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי, ותשב ידי, אלי; ויחל איש-האלהים, את-פני יהוה, ותשב יד-המלך אליו, ותהי כבראשנה.
- 13,7 וידבר המלך אל-איש האלהים, באה-אתי הביתה וסעדה; ואתנה לך, מפת.
- 13,8 ויאמר איש-האלהים, אל-המלך, אם-תתן-לי את-חצי ביתך, לא אבא עמך; ולא-אכל לחם ולא אשתה-מים, במקום הזה.
- 13,9 כי-כן צוה אתי, בדבר יהוה לאמר, לא-תאכל לחם, ולא תשתה-מים; ולא תשוב, בדרך אשר הלכת.
- 13,10 וילך, בדרך אחר; ולא-שב בדרך, אשר בא בה אל-בית-אל. {פ}
- 13,11 ונביא אחד זקן, ישב בבית-אל; ויבוא בנו ויספר-לו את-כל-המעשה אשר-עשה איש-האלהים היום בבית-אל, את-הדברים אשר דבר אל-המלך, ויספרום, לאביהם.
- 13,12 וידבר אלהם אביהם, אי-זה הדרך הלך; ויראו בניו, את-הדרך אשר הלך איש האלהים, אשר-בא, מיהודה.
- 13,13 ויאמר, אל-בניו, חבשו-לי, החמור; ויחבשו-לו החמור, וירכב עליו.
- 13,14 וילך, אחרי איש האלהים, וימצאהו, ישב תחת האלה; ויאמר אליו, האתה איש-האלהים אשר-באת מיהודה--ויאמר אני.
- 13,15 ויאמר אליו, לך אתי הביתה; ואכל, לחם.
- 13,16 ויאמר, לא אוכל לשוב אתך--ולבוא אתך; ולא-אכל לחם, ולא-אשתה אתך מים, במקום, הזה.
- 13,17 כי-ידבר אלי, בדבר יהוה, לא-תאכל לחם, ולא-תשתה שם מים; לא-תשוב ללכת, בדרך אשר-הלכת בה.
- 13,18 ויאמר לו, גם-אני נביא כמוך, ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל-ביתך, ויאכל לחם וישת מים; כחש, לו.
- 13,19 וישב אתו, ויאכל לחם בביתו--וישת מים.
- 13,20 ויהי, הם יושבים אל-השלחן; {פ} ויהי, דבר-יהוה, אל-הנביא, אשר השיבו.
- 13,21 ויקרא אל-איש האלהים, אשר-בא מיהודה לאמר, כה, אמר יהוה: 'ען, כי מרית פי יהוה, ולא שמרת את-המצוה, אשר צונו יהוה אלהיך.
- 13,22 ותשב, ותאכל לחם ותשת מים, במקום אשר דבר אליך, אל-תאכל לחם ואל-תשת מים--לא-תבוא ונבלתך, אל-קבר אבתך.
- 13,23 ויהי, אחרי אכלו לחם--ואחרי שתותו; ויחבשו-לו החמור, לנביא אשר השיבו.
- 13,24 וילך, וימצאהו אחיה בדרך וימיתהו; ותהי נבלתו, משלכת בדרך, והחמור עמד אצלה, והאחיה עמד אצל הנבלה.
- 13,25 והנה אנשים עברים, ויראו את-הנבלה משלכת בדרך, ואת-האחיה, עמד אצל הנבלה; ויבאו וידברו בעיר, אשר הנביא הזקן ישב בה.
- 13,26 וישמע הנביא, אשר השיבו מן-הדרך, ויאמר איש האלהים הוא, אשר מכה את-פי יהוה; ויתנהו יהוה לאחיה, וישברהו וימתהו, כדבר יהוה, אשר דבר-לו.
- 13,27 וידבר אל-בניו לאמר, חבשו-לי את-החמור; ויחבשו.

- 13,28 וַיִּלַךְ, וַיִּמְצָא אֶת-נִבְלָתוֹ מִשְׁלַכְתּוֹ בַּדֶּרֶךְ, וְהַמּוֹר וְהָאֲרִי, עֹמְדִים אֶצְל הַנִּבְלָה: לֹא-אָכַל הָאֲרִי אֶת-הַנִּבְלָה, וְלֹא שָׁבַר אֶת-הַמּוֹר.
- 13,29 וַיֵּשֶׂא הַנָּבִיא אֶת-נִבְלַת אִישׁ-הָאֱלֹהִים, וַיִּנְחֵהוּ אֶל-הַמּוֹר--וַיִּשְׁיבֵהוּ; וַיָּבֵא, אֶל-עִיר הַנָּבִיא הַזֶּקֶן, לְסִפְדוֹ, וַלְקִבְרוֹ.
- 13,30 וַיִּנַּח אֶת-נִבְלָתוֹ, בְּקִבְרוֹ; וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו, הַיּוֹי אָחִי.
- 13,31 וַיְהִי, אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֹתוֹ, וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנָיו לֵאמֹר, בְּמוֹתִי וַיִּקְבְּרֶתֶם אֹתִי בְּקִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים קְבוּרָה בּוֹ: אֶצְל, עֲצַמְתִּי, הַנִּיחִי, אֶת-עֲצַמְתִּי.
- 13,32 כִּי הִיא יְהוָה הַדֹּבֵר, אֲשֶׁר קָבַא בַּדֶּבֶר יְהוָה, עַל-הַמְּזַבְּחַם, אֲשֶׁר בְּבֵית-אֵל; וְעַל כָּל-בְּתֵי הַבָּמוֹת, אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן. {פ}
- 13,33 אַחֲרֵי הַדִּבְרֵי הַזֶּה, לֹא-שָׁבַיְרָבְעָם מִדְּרֹכֹו הַרְעָה; וַיֵּשֶׁב וַיַּעַשׂ מִקְצוֹת הָעָם, כֹּהֲנֵי בָמוֹת--הַחִפְצִי, וַיִּמְלֵא אֶת-יָדָו, וַיְהִי כֹהֵנֵי בָמוֹת.
- 13,34 וַיְהִי בַּדֶּבֶר הַזֶּה, לְחֹטְאֵת בֵּית יִרְבָּעָם; וַיִּלְהַכְחִיד, וַיִּלְהַשְׁמִיד, מֵעַל, פְּנֵי הָאָדָמָה. {פ}